

ÎNCHEIERE

22 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii -

Iuliana Oprea, Sveatoslav Moldovan

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de reprezentantul lui Nicolai Podolean, avocatul Marcel Popescu,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolai Podolean împotriva Zinaidei Panfilova, intervenient accesoriu notarul Nina Frecăuțanu cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra imobilului, declararea nulității clauzei contractuale și rezoluțiunea contractului de donație,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 august 2016

c o n s t a t ă:

La data de 19 septembrie 2014 Podolean Nicolai a depus cerere de chemare în judecată împotriva Zinaidei Panfilova, intervenient accesoriu notarul Nina Frecăuțanu cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra imobilului, declararea nulității clauzei contractuale și rezoluțiunea contractului de donație.

În motivarea acțiunii reclamantul a menționat că, prin contractul de donație nr. 1063 încheiat la 17 aprilie 2007 între Pelaghia Podolean și Zinaida Panfilova autentificat de notarul Nina Frecăuțanu prima a transmis în proprietatea ultimei, cu titlu gratuit, apartamentul nr. 53 situat în mun. Bălți str. Bulgară 71.

Consideră reclamantul că, actul juridic menționat supra este lovit de nulitate absolută deoarece bunul imobil în litigiu aparține în proprietate comună în devălmășie lui și Pelaghiei Podolean, iar acordul său la momentul încheierii contractului nu a fost dat și nici solicitat.

Prin cererea de modificare a acțiunii din 19 februarie 2016 reclamantul a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului nr. 53 situat în mun. Bălți str. Bulgară 71, declararea nulității pct. 3 din contractul de donație

nr. 1063 încheiat la 17 aprilie 2007 și rezoluțiunea contractului nominalizat pe motivul aflării sale în stare de nevoie.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 19 februarie 2016 s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Nicolai Podolean împotriva Zinaidei Panfilova, intervenient accesoriu notarul Nina Frecăuțanu cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate comună în devălmășie asupra imobilului, declararea nulității clauzei contractuale și rezoluțiunea contractului de donație.

Instanța a constatat că, reclamantul nu are nici un temei să pretindă la dreptul de proprietate comună în devălmășie asupra apartamentului litigios or, prin cererea sa depusă la notarul Nina Frecăuțanu dînsul și-a exprimat acordul la înstrăinarea acestuia.

De asemenea, în speță nu s-a constatat existența unui temei prevăzut de lege pentru declararea nulității pct. 3 din contractul de donație precum și rezoluțiunea acestuia.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 11 august 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul lui Nicolai Podolean, avocatul Marcel Popescu și s-a menținut hotărârea Judecătorei Bălți din 19 februarie 2016.

La data de 22 octombrie 2016 reprezentantul lui Nicolai Podolean, avocatul Marcel Popescu a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 11 august 2016 solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor instanțelor inferioare cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii în sensul formulat.

În motivarea recursului a invocat că, instanțele de judecată nu au aplicat corect normele ce guvernează raportul juridic litigios, iar raționamentele instanțelor inferioare la capitolul regimului juridic al bunului imobil litigios sunt eronate deoarece acesta aparține în coproprietate în devălmășie.

Sușține că, pct. 3 din contractul de donație nr. 1063 încheiat la 17 aprilie 2007 este lovit de nulitate absolută, iar la moment se află în stare de nevoie și nu este în stare să se întrețină fiind justificată rezoluțiunea actului juridic disputat, fapt confirmat și de către intimată prin declarațiile sale date în instanța de fond.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră că recursul a fost exercitat în termen ținând cont de faptul că recurentul a luat cunoștință de decizia instanței de apel la 30 august 2016 (f.d. 181) și a depus cererea de recurs la 22 octombrie 2016 (f.d. 192).

Argumentele invocate în recurs precum că, instanțele de judecată nu au aplicat corect normele ce guvernează raportul juridic litigios, iar raționamentele instanțelor inferioare la capitolul regimului juridic al bunului imobil litigios sunt eronate, nu pot fi reținute, deoarece instanțele au elucidat circumstanțele importante ale pricinii și au soluționat speța dedusă judecării în baza normelor legale incidente speței, pretențiilor invocate de reclamant, probelor anexate la materialele pricinii ce reflectă apartenența dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. 53 situat în mun. Bălți str. Bulgară 71 (extrasul din registrul bunurilor imobile din 14 martie 2007 și adeverința nr. 47 din 19 decembrie 1991).

Nu pot fi reținute nici alegațiile ce vizează pretinsa nulitate a pct. 3 din contractul de donație nr. 1063 încheiat la 17 aprilie 2007 și starea de nevoie a recurentului or, prin cererea depusă la notarul Nina Frecăuțanu la data încheierii contractului dînsul și-a exprimat acordul la înstrăinarea (vînzare-cumpărare, donație etc.) bunului imobil litigios, iar starea de nevoie în sensul art. 836 din Codul civil nu a fost probată de recurent.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 parag.1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind

lipsit de șanse de succes.” (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25.02.1995, nr.26561/1995*)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de reprezentantul lui Nicolai Podolean, avocatul Marcel Popescu ca fiind inadmisibil în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432, art. 433, art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de reprezentantul lui Nicolai Podolean, avocatul Marcel Popescu se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Sveatoslav Moldovan